

Shariputro, pokud zde jsou živé bytosti, které jsou ve své povaze vnitřně moudré a doprovází Buddhu, světem Ctěného, poslouchají Dharmu (pravé učení), věří jí a přijímají ji, a vynakládají pilné úsilí, toužíc rychle uniknout z trojího světa a hledajíc dosažení nirvány, budou zváni [ti, kteří jezdí na] voze toho, kdo slyší hlas. Jsou jako ti synové, kteří opustili dům v naději na získání kozích vozů. Pokud zde jsou živé bytosti, které následují Buddhu, světem Ctěného, naslouchají Dharmě, věří jí a přijímají ji, a vynakládají pilné úsilí, hledajíc moudrost, která pochází sama ze sebe, přijímajíc jako jediné potěšení dobrotu a klid, a hluboce rozumí příčinám a podmínkám všech jevů, budou zváni těmi, kdo jedou na voze pratyekabuddhy (osamocenému Buddhy). Jsou jako synové, kteří opustili dům v naději na získání jeleních vozů. Pokud zde jsou živé bytosti, které následují Buddhu, světem Ctěného, naslouchají Dharmě, věří jí a přijímají ji, a vynakládají pilné úsilí, hledajíc všeobsažnou moudrost, vhled

Tathagaty, schopnosti a osvobození od strachu, které litují a utěšují bezpočty živých bytostí, přinášejí prospěch nebeským a lidským bytostem a všechny je zachraňují, budou zváni těmi, kdo jedou na velkém voze. Protože bódhisattvové vyhledávají tento vůz, jsou zváni mahasattvy (velkými svatými). Jsou jako synové, kteří opustili hořící dům v naději na získání dobytčích vozů. Shariputro, když ten bohatý muž uviděl, že všichni jeho synové se dostali bezpečně z hořícího domu a nebyli dále v ohrožení, upamatoval se, že jeho bohatství je nezměrné a daroval každému ze svých synů velký kočár. A Tathagata činí obdobně. On je otcem všech živých bytostí. Když vidí, že bezpočty tisíc a milionů živých bytostí může skrze bránu Buddhových učení uniknout bolestem trojího světa, strašlivé a nebezpečné cestě, a získat potěšení nirvány, v ten čas Tathagata má tuto myšlenku: Disponuji nezměrnou, neohraňčenou moudrostí, silou, nebojácností, skladištěm Dharmy Buddhů. Všechny živé bytosti jsou mými syny. Daruji velký vůz

rovnocenně jim všem, takže tu nebudou ti, kdo by došli vyhasnutí sami od sebe, nýbrž všichni tak mohou učinit skrz vyhasnutí Tathagaty. Všem živým bytostem, které unikly z trojího světa pak daruje nádherné dary meditace, osvobození a tak dále, Buddhů. Všechny tyto jsou stejné vlastnostmi, stejné typem, chváleny mudrci, schopné vytvořit čisté, nádherné, nejvyšší potěšení. Shariputro, ten bohatý muž nejdříve použil tři typy vozů, aby nalákal své syny, ale později jim dal pouze velký kočár zdobený drahokamy, nejbezpečnější, nejpohodlnější ze všech. Navzdory tomu se ten bohatý muž nedopustil podvodu. Tathagata činí totéž a neklame. Nejdříve káže tři vozy, aby přivábil a vedl živé bytosti, ale později užívá pouze velkého vozu, aby je zachránil. Proč? Tathagata disponuje nezměrnou moudrostí, silou, osvobozením od strachu, skladištěm Dharmy. Je schopen

darovat všem živým
bytostem Dharmu
velkého vozu.
Ale ne všechny jsou
schopny ji přijmout.
Shariputro, z tohoto
důvodu bys měl rozumět,
že Buddhové užívají
síly
vhodných prostředků.
A protože tak činí,
dělají rozdíly v jednom
Buddhově voze
a kážou jej jako tři.“
Buddha, přejíc si
vyjádřit své myšlenky
ještě jednou, promluvil
ve verších takto:
Předpokládejme,
že zde byl bohatý muž,
který měl velký dům.
Tento dům byl velmi starý
a prohnílý
a také polorozpadlý.
Síně, ačkoliv vzosné,
byly v nebezpečném stavu,
trámy a nosníky byly
ztrhány a nakřivo,
základy a schodiště
se drotily.
Stěny byly
rozlámané a rozšklebené
a omítka
z nich opadala.
Střešní došky byly
v havarijním stavu nebo
chyběly, cípy žlabů
spadly.
Okolní ploty byly
pokroucené či spadlé
a hromady smetí
byly nakupeny všude kolem.
Okolo pěti set lidí
žilo v tom domě.
Luňáci, sovy, jestřáby,
orli, vrány, straky,
hrdličky, holubi, ještěři,
hadi, zmije, škorpióni,
stonožky a mnohonožky,
čolci a zemští brouci,

lišky a mývalovci kuní,
myši, krysy, hromady
zlých bytostí
cupitaly sem a tam.
Místa, která páchla
exkrementy přetékala
proudy hnusu,
kde se shromažďovali
chrobáci a další bytosti.
Lišky, vlci a šakalové
hlodali a našlapovali
v hnusu, nebo
trhali mrtvá těla,
rozptylující kosti
a maso kolem.
Kvůli tomu se sbíhaly
k místu
smečky psů,
aby chňaply a roztrhaly,
hnány hladem a strachem,
hledajíc všude jídlo,
bojující, zápasící
a uchvacující,
odhalující své zuby,
vrčící a vyjící.
Dům byl strašlivý,
děsivý, tak změněný
byl jeho aspekt.
V každé jeho části
byli goblini a trolové,
yakshasové (přírodní
duchové) a zlí duchové,
kteří se živí na lidském
mase nebo na jedovatých
tvorech. Různí zlí ptáci
a zvířata
rodili mladé,
vyseděli je a vychovávali,
každý schovávajíc
a ochraňujíc své mladé,
ale yakshasové
předčili jedni druhé
ve svém spěchu se jich
zmocnit a sníst je.
A když se dosyta
najeďli,
jejich srdce se stala
krutějšími než dřive;
zvuk jejich hádek
a svárů byl

vskutku hrůzostrašný.
Kumbhanda démoni
se krčili na kupách země,
nebo skákali jednu
či dvě stopy ze země,
zahálejíc, potulujíc se
sem a tam,
bavíc se
dle svých rozmarů.
A byli zde démoni
s velkými těly,
nazí ve své podobě,
černí a vyzáblí, neustále
tam žijící a volající
hlasitými ohavnými hlasy
a dožadující se
potravy.
Byli tam další démoni,
jejichž krky
byly jako jehly,
anebo ještě jiní démoni
s hlavami jako jsou
hlavy býků, někteří se
živili na lidském mase,
jiní požírali psy.
Jejich chlupy
jak spletené býlí,
krutí, zlí, zuřiví,
poháněni
hladem a žízní,
pobíhali kolem
s vrískáním a vytím.
Yakshasové
a hladoví duchové
a různí zlí ptáci
a zvířata
se hladově tlačili vpřed
všemi směry, vylézajíc
na okna.
Taková byla nebezpečí
tohoto domu,
hrozby a děsy,
že je nebylo možno změřit.
Tento dům, starý a hnijící,
patřil jistému muži
a ten muž
šel nedaleko
a nebyl pryč dlouho,
když najednou
vypuknul

v domě požár.
 V jediný okamžik
 po všech čtyřech
 stranách povstaly
 hromadně plameny.
 Hřebeny, trámy,
 krokve, pilíře
 vybuchly s praskotem,
 chvějící, štěpící,
 zlomili se vedví
 a řítily se k zemi,
 jak se zdi
 a přepážky hroutily.
 Různí démoni
 a duchové
 zvednuli své hlasy
 v ohromném kvílení,
 jestřáby, orlí
 a ostatní ptáci,
 démoni kumbhanda,
 byli naplněni
 panikou a děsem,
 nevěda jak utéct.
 Zlé stvůry
 a jedovatí tvorové
 se schovaly ve svých dírách
 a doupatech a démoni
 pishacha, kteří tam také
 žili, protože vykonali
 tak málo dobrého,
 byli utlačeni
 plameny a zaútočili
 jedni na druhé.
 Odporný kouř
 se vířil a dmul vzhůru,
 naplňujíc dům
 po všech stranách.
 Stonožky
 a mnohonožky,
 jedovatí hadi
 a jejich druh,
 popálení ohněm,
 vylezli cupitajíc ven
 ze svých skrýší, načež
 se na ně vrhli démoni
 kumbhanda
 a snědli je.
 Navíc,
 hladovějící duchové,
 jimž okolo hlav

zuřil oheň,
 hladoví, žízniví,
 mučení horkem,
 běhali sem a tam
 v hrůze a zmatení.
 Takový byl stav
 toho domu, vskutku
 děsivý a hrůzostrašný;
 záludná újma,
 pustošení ohně –
 mnoho neštěstí, nejenom
 jedno, to způsobilo.
 V ten čas
 stál vlastník domu
 před branou,
 když slyšel
 někoho říct,
 „Před chvílí
 šli různí tví synové
 dovnitř, aby si
 hráli své hry.
 Jsou velmi mladí
 a postrádají porozumění
 a budou pohlceni
 svojí zábavou.“
 Když to bohatý
 muž uslyšel,
 spěchal v obavách
 do hořícího domu,
 rozhodnut zachránit
 své syny
 a uchránit je před
 spálením ohněm.
 Naléhal na své syny,
 aby jej dbali,
 vysvětlujíc mnohá
 nebezpečí a hrozby,
 zlé duchy
 a jedovatá stvoření,
 plameny
 šířící se všude kolem,
 mnohost utrpení,
 které by následovalo
 jedno za druhým bez konce,
 jedovaté hady,
 ještěry a zmije,
 stejně jako
 mnohé yakshasy
 a demony kumbhanda,
 šakaly, lišky a psy,

jestřáby, orly, luňáky,
 sovy, zemní brouky
 a podobné bytosti
 hnány a mučeny
 hladem a žízní, skutečně
 věci z nichž jde strach.
 Jeho synové nemohli
 zůstat na tak nebezpečném
 místě, tím méně,
 když bylo celé v plamenech!
 Ale synové
 neměli žádné pochopení
 a ačkoliv slyšeli
 otcova varování,
 pokračovali pohlceni
 ve své zábavě, nikdy
 nekončíc své hry.
 V ten čas si
 bohatý muž pomyslel:
 Mí synové se mohou
 chovat tímto způsobem,
 zvyšujíc můj žal a trýzeň.
 V tomto domě nyní
 není jediná potěcha,
 a přesto mí synové,
 zamotáni do svých her,
 odmítají řídit se
 mými instrukcemi
 a budou zničeni ohněm!
 Pak se přihodilo,
 že vymyslel nějaké
 vhodné prostředky
 a řekl svým synům,
 „Mám mnoho druhů
 vzácných a úžasných
 hraček, znamenité
 zdobené kočáry,
 kozí vozy, jelení vozy,
 vozy tažené velkými býky.
 Jsou teď
 venku za branou,
 musíte vyjít
 a podívat se na ně!
 Vytvořil jsem tyto vozy
 výlučně pro vás.
 Můžete si užít,
 kterýkoliv chcete, hrajte
 si s nimi, jak je vám libo!
 Když synové uslyšeli
 tento popis vozů,

najednou soutěžili
jeden druhým
v úprku z domu,
dokud nedosáhli
otevřených prostor,
 pryč od ohrožení
a nebezpečí.
Když bohatý muž uviděl,
že jeho synové unikli
z hořícího domu
a stáli
na rozcestí,
posadil se
do středu,
gratulujíc sobě
těmito slovy:
„Nyní jsem spokojený
a šťastný.
Bylo velmi obtížné
vychovat
tyto mé syny.
Nevědomí, mladičtí,
bez porozumění,
vešli do
nebezpečného domu
s mnoha jedovatými tvory
a gobliny, kterých
se možno obávat.
Burácející plameny
velkého ohně
povstaly na všech čtyřech
stranách, přesto mí synové
dále lnuli ke svým hrám.
Ale nyní jsem je zachránil,
způsobil jsem,
že unikli požáru.
To je důvod,
dobří lidé, proč
jsem spokojený a šťastný.“
V ten čas synové,
když viděli, že jejich
otec je pohodlně usazen,
šli všichni za ním
a řekli mu:
„Prosím, dej nám
tři druhy
zdobených kočárů,
které jsi nám dříve slíbil.
Řekl jsi, že když
vyjdeme z domu,

dáš nám
tři druhy vozů
a my si budeme moci
vybrat kterýkoliv budeme
chtít. Nyní přišel čas
nám je dát!“
Bohatý muž byl
velmi zámožný
a měl mnoho skladišť.
Se zlatem, stříbrem,
lazuritem, lasturami,
achátem, a dalšími
podobně vzácnými věcmi
vytvořil velké kočáry,
nádherně zdobené
a vymalované, s hrazením
probíhajícím kolem nich
a zvonky visícími
po všech stranách.
Šňůry ze zlata
stočené a spletené,
sítě perel
přetažené přes vršek,
a lemování
ze zlatých květin
viselo všude.
Mnohabarevné malby
se vinuly kolem
a obepínaly kočáry,
jemná hedvábí a gázy
sloužily jako podušky,
s jemnými plstěmi
nejznamenitější výroby,
ceněnými na
tisíce či miliony,
blyštící se bíle a čistě,
aby je pokryly.
Početní čeledín
a obsluha,
aby je provázeli
a střežili.
Tyto skvostné kočáry,
nabídnul ten muž
každému ze svých synů
stejně. Synové v ten čas
tančili z radosti, nastupující
do zdobených kočárů,
rozjíždějí se do všech
směrů, nacházejíc potěšení
a bavíc se volně

a bez omezení.
Říkám ti,
Shariputro –
jsem jako tento bohatý
muž. Já, nejctěnější
z mudrců, jsem otcem
tohoto světa
a živé bytosti
jsou mé děti.
Ale jsou hluboce
připoutány
ke světským požitkům
a postrádají ve svých
myslích moudrost.
V trojím světě není žádné
bezpečí; je jako hořící
dům, plný
spousty utrpení,
vskutku hodný obav,
neustále sužován
zármutkem a bolestmi
zrození, stáří,
nemoci a smrti,
což jsou ohně
zuřící krutě
a bez ustání.
Tathagata
již opustil
hořící dům
trojího světa a spočívá
v poklidné tichosti
v bezpečí
lesa a planiny.
Ale nyní
je tento trojí svět
celý mým panstvím
a živé bytosti v něm
jsou všechny mými dětmi.
Nyní je toto místo posázeno
mnoha bolestmi a zkouškami.
Jsem jediná osoba,
která může zachránit
a ochránit druhé,
ale ačkoliv je učím
a dávám jim instrukce,
nevěří nebo
nepřijímají má učení,
protože, zkaženi touhami,
jsou hluboce ponořeni
do chamtivosti

a připoutanosti. Takže
užívám vhodných prostředků,
popisujíc jim
tři vozy, vyvolávajíc
ve všech živých bytostech
porozumění bolestem
trojího světa,
a pak vykládám
a vysvětluji cestu,
kterou mohou uniknout
ze světa.
Pokud se jenom tyto mé
děti rozhodnou
ve svých myslích tak
učinit, mohou získat všechna
tři porozumění
a šest
transcendentálních sil,
mohou se stát
pratyekabuddhamy
(osamocený Buddha)
nebo bódhisattvy, kteří
nikdy neupadají.
Pravím ti, Shariputro,
pro dobro živých bytostí
užívám těchto
podobností a parabol,
abych kázal jediný
vůz Buddhy.
Pokud jste ty a ostatní
schopni uvěřit
a přijmout má slova,
pak nepochybně všichni
dosáhnete Buddhovy cesty.
Tento vůz je velmi jemný,
skvostný, nejpřednější
v čistotě;
skrže všechny světy
zůstává nepředstižný.
Buddha v něm nachází
zálibení a schvaluje jej,
a všechny živé bytosti
by jej měly chválit,
nabídnout mu dary
a poslušnost. Je zde
nezměrně tisíc a milionů
schopností, osvobození,
meditací, moudrostí,
a ostatních vlastností
Buddhy.

Ale pokud děti dokážou
získat tento vůz,
umožní jim
dnem i nocí,
po nesčíslně kalp
(období 432 milionů
let smrtelníků)
nacházet neustávající
potěšení, připojit se
k bódhisattvům a množství
těch, kdo slyší hlas,
v osedlávání tohoto
zdobeného vozu
a pokračovat přímo
na místo praktikování.
Z těchto důvodů, ačkoliv
by měl jedinec pilně
hledat v deseti směrech,
nenalezne žádné
jiné vozy
mimo případu,
kdy je bude Buddha kázat
jako vhodné prostředky.